

קורס ACI מס' 9: חיי המוסר

שלב ראשון בלימודי הווינאיה, אתיקה בודהיסטית

על פי שיעוריו של גשה מייקל רואקי'

תרגום, עריכה והגשה

לאמה דבורה-הלה

מושב בצרה, יוני 2007

שיעור 6

(מנדלה)

(מקלט)

על החשיבות של שיעורי הבית

תזכורת – שיעורי בית; אנחנו עשינו הרבה עבודה, ג'ודי ישבה הרבה זמן ותרגמה אותם בשבילכם, ואנחנו ישבנו וערכנו אותם ושמונו אותם על האתר. סימן שזה חשוב. הקדשנו זמן כי זה חשוב. אתם תראו - אתם תעזבו פה, אתם חוזרים לחייכם, המיינד חוזר לדפוסים הרגילים שלו, להתניות הרגילות שלו. שוכחים. אנחנו צריכים כל הזמן, באופן מודע, ללבות את האש, לתת שמן למדורה, וזה נעשה על ידי חזרה בלתי פוסקת, על ידי המדיטציות, על ידי השיעורים, וגם כמובן זה מה שמאפשר לכם אחר כך להעביר את הדברים לדור הבא, ואתם לא יודעים לאן דברים נופלים.

אני מדברת אתכם על נדרי נזירות. אין פה אף נזיר היום. אתם לא יודעים איזה זרעים יש בכם שמחכים לנבוט ומתי הם ינבטו, וזה יכול להיות בחיים האלה, זה יכול להיות בחיים אחרים. אתם לא יודעים איזה טובה אתם עושים לאנשים כשאתם מעבירים להם את הדהרמה, ואיפה זה ינחת אצלם.

את הבודהה לא צריך לשפר. הוא מושלם לגמרי. החוכמה היא להעביר את זה בלי להכניס משלך. הבעיה היא שהמורים מתחילים להכניס משלהם, ואז השושלת מסתלפת מהר מאוד. מספיק שיש מעלה אחת של סטייה מהאזימוט בדור הראשון. בדור השני - שתי מעלות, וזה הולך לכיוון אחר לגמרי ואף אחד לא מגיע להארה, וזה קורה כל הזמן בכל המסורות, ותמיד יש תהליך אחר כך של תיקון ושל ניקוי וכך הלאה.

או אני עושה כמיטב יכולתי להיות כלי טהור, המורה שלי עשה כמיטב יכולתו להיות כלי טהור, המורה שלו ... - זה כמו שפופרת טלסקופית כזאת, ואם השושלת טהורה, אתם מקבלים את דבר הבודהה דרך המורים שלכם, וזה מאפשר להגיע להארה. או בשביל זה אתם צריכים לדאוג לדעת את החומר היטב, גם בשבילכם, בשביל ההארה שלכם, וגם כדי להעביר אותו לאחרים.

אז כדי שתוכלו להיות כלי טהור, או בבקשה, אני מבקשת שתעשו שיעורים. אתם יכולים לעשות את זה בקבוצות, אתם יכולים להעתיק אחד מהשני. כולם מקבלים 95-100. אנחנו נותנים לכם את המבחן הסופי מראש על האינטרנט. זה לא עניין של לבדוק כמה אתם טובים. זה עניין של להטמיע את החומר. לדעת אותו עם הפרטים, כדי שהוא יהיה לכם זמין ושתוכלו להעביר אותו הלאה.

מיהו כלי ראוי לקבל את נדרי החופש?

נעבור עכשיו לשיעור. הנושא הראשון בשיעור מס' 6 זה מיהו כלי ראוי?

מה זה כלי ראוי? זה כמו שתיארתי לכם שכל מורה מנסה לעשות את עצמו כלי ראוי - זאת אומרת להיות שפופרת נקייה, לא מלוכלכת, ופנויה - שזה יזרום.

מיהו כלי שראוי לקבל את נדרי החופש?

אז זה נקרא בהברה אחת

תן

Ten

וזה פירושו - בסיס.

א. זה צריך להיות בן אדם.

- בעל חיים לא יכול לקבל נדרים. למה? כי אין לו את המיינד שיכול לתרגל. כולו נתון לדחפים וליצרים וזהו. אין לו מיינד שיכול להבין. זאת אחת הקללות של להיוולד בעולם החיות שאנחנו רוצים לברוח ממנה. אחד המאפיינים שדיברנו עליהם, זה הפחד המתמיד שבו הם שרויים; מאפיין אחר זה הטמטום שלהם. אתה לא יכול ללמד אותם דברים כאלה. אז חייב להיות בן אדם.
- לא יכול להיות גם בחלקים האלה¹ של האלים. גם אלה לא מקבלים נדרים. למה? הם לא מטומטמים, אבל החיים שלהם נורא טובים ואין להם מניע. אין להם את הסבל שיש לנו.

צריכים את הסבל בשביל לפתח תפנית, ובלי תפנית לא ישמרו נדרים. למה להם? טוב להם.

יש לנו הד מזה בחיים שלנו שאנשים שטוב להם, הם לא מבינים. אני פעם שמעתי: 'הא! כן. הבודדים? כן, זה למי שיש לו בעיות בחיים. אני לא צריך את זה'. עד שקורה משהו, ואז הם באים על הברכיים, ואז זה מתחיל לעבוד. צריך לבוא על הברכיים כדי שזה יתחיל לעבוד.

גאווה זה אחד המכשולים הכי גדולים בדרך רוחנית.
וכשאתם כבר סופסוף באים ללאמה, הוא מתחיל לעבוד על הגאווה שלכם,
ואז זה מרגיש כאילו שפושטים את עורכם,
כי אנחנו מאוד אחוזים באגו שלנו ומזוהים איתו.

קראתי פעם מאמר, לאמה מזרם הקאג'ו² אני חושבת, והוא אמר: "אתם יודעים מה זה לאמה? אתם 'שוכרים' אותו כדי שהוא יחסל את האגו שלכם, ואם הוא טוב, הוא עושה את זה בלי כחל וסרק. וזה יהיה לא נעים, אבל בשביל זה אתם שוכרים אותו".

אז כאמור, האלים לא יכולים לעשות את הדרך, כי אין להם תפנית, הם לא יכולים לפתח תפנית. זה תנאי ראשון. זה אפילו לפני שמתחילים. צריך להיות בן אדם.

מהקהל: בקשר לאלים. איך זה יכול להיות שאין להם תפנית? הרי יש להם יכולת מדיטטיבית מדהימה והם שרויים בעונג?

המורה: הם שרויים בעונג. אני לא יודעת לגבי המדיטציה - חלק מהם, כן.

זה מקום לא טוב להגיע אליו מבחינת הדרך. זה מקום מענג, אבל הוא לא טוב מבחינת הדרך. הם רחוקים מלסיים את הדרך, כי כשהם יושבים שם ומתענגים להם - וזה מה שהם עושים שמה, הם רק יושבים ומתענגים - הם מכלים קארמה טובה ואז הם נופלים, ומי יודע כמה עיניים הם עוד יסתובבו. הם רחוקים, ולפי הכתובים כולנו כבר היינו שמה והנה אנחנו פה. אז לידה אנושית זה מה שאנחנו רוצים.

את לא יכולה לעשות טנטרה בלי גוף אנושי, כי את צריכה את הצנרת של הערוצים, וחסר להם. אם אין להם את זה, אי אפשר להגיע להארה. צריך גוף אנושי ואז הגוף נהייה חשוב. אז אנחנו שמים בצד את האספקט הלא טהור שלו, ועובדים על הטיהור של הצנרת, וזה מה שמביא מהר. זה למה טנטרה עובדת כל כך מהר.

¹ המורה מצביעה לעבר החלקים המתארים את עולם האלים בציור של גלגל החיים.
² הדברים נאמרו על ידי דזונגסאר רינפוצ'ה.

ב. איזה מן בן אדם זה צריך להיות?

א. לא מהיבשת הצפונית.

בקורס 8, יש לנו את המודל הזה של העולם עם הר מירוי באמצע וארבע יבשות, אתם זוכרים? אנחנו נמצאים ביבשת הדרומית של העולם המיתולוגי הזה.

אלה שביבשת הצפונית, יש להם אורך חיים קבוע של חמש מאות שנה. אצלנו אורך החיים לא קבוע ואנחנו לא יודעים מתי נמות, אבל הם יודעים בדיוק מתי הם ימותו, ואז אין להם שום מניע לעשות משהו כי ממילא זה קבוע מתי הם ימותו, אז נאמר שאלה לא יכולים לקבל נדרים.

ལྷ་མི་སྣེ་དང་དེ་དེ་གླིང་ལྷན་གྱི་མི་རྣམས།

dra mi-nyen dang dey lingtren gyi mi nam

dra mi-nyen – קול לא נעים או צורם – וזהו שמה של היבשת הצפונית.

lingtren – תתי יבשות

Mi - אנשים

אז ביחד נאמר שאנשים ביבשת "קול נורא" או בתתי יבשות שלה לא יכולים לקבל נדרים.

הם לא יכולים לפתח תפנית. יש להם וודאות ובטחון באורך החיים שלהם, ואחד הגורמים שהם חיוניים בפיתוח תפנית, זה פיתוח המודעות למוות. עשינו סדנה שלמה של מדיטציה על מוות.³ היא חיונית בדרך. התפנית לא תפתח היטב אם לא תעשו את המדיטציות האלה. לא מספיק אם הייתם בסדנה. צריך בפועל לתרגל את המדיטציות האלה, כי המודעות - יש לנו כולנו, אנחנו יודעים שנמות. אבל המודעות לא עמוקה מספיק כדי להניע אותנו להוציא את עצמנו מכאן ולתרגל.

ב. לא אימפוטנט

סוג שני של אנשים שלא יכולים לקבל את הנדרים - זה אלה שהם אימפוטנטים, או אלה שמסיבה כלשהי לא מסוגלים ליחסי מין. בטיבטית:

ཟ་མ།

Sa ma

אלה לא יכולים לקבל נדרים.

דיברנו קצת על התפקיד של האנרגיה המינית. האנרגיה המינית נחוצה להשיג מספיק יציבות במינד כדי לשמור נדרים. יש לה כוח מאוד חשוב בחיים שלנו. זכרית או נקבית, לא משנה, אבל היא חייבת להיות ברורה ולא ניזוקה, ולכן כל הנדרים של הברהמצ'אריה, של הפרישות, של הטוהר המיני, הם כל כך חשובים, כי זאת האנרגיה שעליה אנחנו רוכבים להארה. היא לא היחידה, אבל זאת אחת האנרגיות החשובות ביותר אצלנו.

ג. לא כאלה שעברו סירוס

סוג שלישי - זה שוב קשור לאנרגיה מינית. זה אנשים שהם סורסו, או שמאיוזושהי סיבה חסרה להם אנרגיה מינית. בטיבטית:

མ་ནིང་།

Ma nying

³ ראה סדנת מדיטציה על פיתוח המודעות למוות באתר.

ד. אנשים דו-מיניים

סוג רביעי – גם קשור לפה - זה אנשים דו-מיניים;

མཚན་གཉིས་པ།

tsen nyipa

יש להם אולי אנרגיה מינית, אבל היא מעורבת. גם פה יש בעיה, או שיש להם את שני סוגי האיברים.

במקרה יש פירוט; יש שמה חמישה סוגים שממין נקבה וחמישה סוגים שממין זכר, אבל הם כולם לא ברורים.

ה. חמש – זה אנשים שעשו אחד מחמשת המיידים.

མཚན་མི་བྱེད་པ།

Tsam me japa

Tsam me – זה מעשים מידיים

Japa – מי שבצעו

אתם זוכרים, חמשת המיידים? יש חמישה מעשים שמי שעושה אותם, דינו נגזר בגלגול הבא ליפול ישר לגיהנום, אלא אם כן הוא יטהר אותם, ואפשר לטהר אותם. אבל אם הוא לא עושה עבודת טיהור, הקארמה היא כל כך קשה שאֵלה, אין מה לתת להם נדרים של נזיר כי הם לא יעבדו בשבילו, אלא אם כן הם יטהרו קודם את הקארמה.

ומהם המעשים האלה?

1. להרוג את האימא.
2. להרוג את האבא.
3. להרוג ארהט. ארהט זה מי שהגיע לנירוונה.
4. לנסות להרוג את הבודהה, כי אי אפשר להרוג את הבודהה, אבל לנסות. זה אנחנו כבר לא יכולים לעשות כי זה אפשר היה לעשות רק בימי שאקיימוני בודהה.
5. או לגרום פיצול בסנגהה. זה אחת העבירות החמורות ביותר שיש.

למה היא כל כך חמורה? מה זה פיצול בסנגהה?

אצל כל מורה יש מישהו שבא ומפצל את הקבוצה. בימי הבודהה היה דְּוֹדְקָא. דיבר עליו אודי, אתמול. הוא היה בן דוד של הבודהה שהיה תלמיד של הבודהה, ובשלב מסוים הוא אמר: 'לי יש רעיונות יותר טובים. בואו איתי', והרחיק אנשים מהבודהה, וזה כאילו המקור לפיצול בסנגהה, וזה נחשב מעשה נורא.

למה זה מעשה כל כך נורא?

מהקהל: כי זה מרחיק אנשים מההארה, מהסיכוי שלהם לזכות בהארה.

התלמיד לא יכול להגיע להארה בלי מורה. אין להגיע להארה בלי מורה. צריך אמון מדהים כדי שהתלמיד יתמסר למורה ובלי ההתמסרות הזאת הוא לא יכול לקבל את החוכמה הטרונסצנדנטלית, שהיא מעבר למילה והרהור.

אז אם נפגם האמון שלו, אז הוא לא יוכל להתמסר. ברגע שאתם אומרים למישהו, אפילו ברמז, משהו שפוגם במידת האמון שלו במורה, ברגע שאתם באיזושהי צורה מפלגים בין התלמיד למורה - אז אתם חוסמים בפניו את הדרך להארה.

ולכן מאוד צריך להיזהר איך אתם מתבטאים בפני אנשים לגבי המורים שלהם. בשום אופן לא להזיק למערכת היחסים הזאת. היא הדבר הכי קדוש שיש בעולם.

אלה מעשים מידיים.

1. סוג שישי של אנשים שלא יכולים לקבל נדרים –

ཀུ་ཐའུ་སུ་གཅེན་པོ།

Ku tap su nepa

זה אלו שהם מתחזים.

למשל זה מי שבאים לקבל אותם מסיבות לא טהורות כמו שתיארתי לכם; כמו ההיא שרוצה לעשות Ph.D., או מתוך איזה סקרנות, כי זה ידע קדוש. זה ידע שמציל אנשים מסבל, ואם בא מישהו עם מניע לא טהור, הוא כאילו מחלל את זה.

2. שבע. הסוג השביעי של אנשים – זה אנשים שהם לא מאמינים בקארמה, בגלגולים.

זה מה שנקרא

ལོཌ་ཅན་ཅན།

Lokta Chen

אימרו: *Lokta chen*.

Lok – פירושו שגוי.

1-*Ta* – פירושו ראיית עולם או השקפה, אז השקפה שגויה.

1-*Chen* – זה מי שיש לו השקפה שגויה.

בעלי השקפה שגויה. אלה לא כשרים לקבל את הנדרים.

וכאמור השקפה שגויה, זה אנשים ששרויים עמוק בבורות; שהם מכחישים למשל את הקשר בין מעשים ותוצאותיהם: 'אני יכול לעשות מה שמתחשק לי. אין שום קשר. אני יכול לשקר, לגנוב, להרוג', אז אין מה לתת להם נדרים.

אז זה בקשר למי שכלי כשר.

מהקהל: כל זה הבסיס?

המורה: כן. בסיס זה אומר כאילו בסיס שאת יוצקת לתוכו את הנדרים. זה הכלי.

מהקהל: אז מה שאת אמרת, אלה לא הבסיס?

המורה: כן. אלה לא בסיס ראוי.

יש סיפורים מדהימים בדהרמה. בימים עברו היו מסרסים אנשים כדי שיעבדו כשומרי ההרמון וכך הלאה, אז יש סיפור על אותו סריס מסכן שסירסו אותו והוא רואה עדר של 500 שוורים שמובלים לסירוס, ומאחר שהוא סריס והוא יודע את הסבל שכרוך בזה, רחמיו נכמרים על העדר הזה, והוא לוקח את כל כספו וקונה את העדר מידי בעליו ומשחרר אותם. הסיפור אומר שהחסד הגדול שהוא צבר גרם שאיבריו יצמחו חזרה.

איך מאבדים את הנדרים?

אז עכשיו, נושא שני – זה איך מאבדים את הנדרים?

གཏོང་བའི་རྒྱུ

Tongwey Gyu

אז אימרו: *Tongwey Gyu*.

Gyu – פירושו סיבה.

Tongwey – זה נפילה.

איך לגרום למפלוא, איך לאבד את הנדרים.

אז יש סיבות כלליות ויש סיבות ספציפיות:

- כלליות – זה איך מאבדים אותם באופן כללי.
- ספציפיות – זה איך מאבדים נדרים ספציפיים.

חמש סיבות כלליות לאבד נדרים

איך מאבדים באופן כללי את הנדרים? נתחיל מאלה:

1. הדרך הכללית הראשונה איך מאבדים את הנדרים – זה שמחזירים אותם.

བསྐྱབ་པ་ལྷུང་།

lappa pul

מישהו אומר: 'אני לא רוצה לשמור עליהם יותר', ומי שקיבל נדרי נזיר למשל, נדרי נזיר במיוחד, אז הוא לא סתם פשוט מפסיק להיות נזיר. הוא צריך לעבור טקס של החזרת הגלימה. הוא צריך באופן מודע לבוא ולהגיד: 'אני מחזיר את הגלימה'. אז זו דרך ראשונה.

2. דרך שנייה – זה שאתה מת, אז אתה מאבד אותם, כי אלה נדרים לחיים האלה.

ཤིཔུ།

Shipu

Shi – מוות

Pu – מעבר (ללידה הבאה)

נדרי החופש, הם לחיים האלה, אז באופן אוטומטי אתה מאבד אותם אז, ואין מזה קארמה שלילית. לא. לא. להיפך; אתה לוקח איתך את כל הטוב שצברת, כי זה בא איתך. זה הדבר היחיד שבא איתך.

הדבר היחיד שממשיך איתך לגלגול הבא, זה הקארמה, התוצאה של החסדים שעשית - זה בא איתך. נאמר שגנבת ממישהו. חמדת משהו וגנבת. יבוא יום שלא תזכור מי אתה, לא תזכור ממי גנבת, לא תזכור מה גנבת, אבל הקארמה של הגניבה הולכת איתך, כן. ולהיפך; הקארמה של החסד הולכת. זה כמו ביהדות - המצוות והעבירות זה מה שממשיך איתנו.

3. דרך שלישית לאבד את הנדריים – זה אם פתאום אתה מגדל איברי מין של המין השני.

མཚན་གཉིས་ལྷུང་།

tsen nyi jung

אז מסתבר שבהודו הקדומה כנראה שזה היה קורה הרבה. בווינאיה יש דינים וסיפורים על זה. **מהקהל:** יש איזו בעיה בגן שגורם לכל מיני אנשים בשבטים מסוימים לפתח איברי מין של המין השני בגיל ההתבגרות. **המורה:** כן. פה יגידו לך שזה קארמה. הגן - זה איך שזה קורה. למה שזה קורה - זה קארמה. אם זה קורה, אז מאבדים את הנדריים.

4. דרך רביעית – זה שאתה מחליף את מינד לגמרי יותר משלוש פעמים.

ལན་གསུམ་ལྷུང་།

len sum gyur

len sum – שלוש פעמים

Gyur - להשתנות

שלוש פעמים ומעלה. זה נשמע מוזר, נכון? אבל כנראה שגם זה היה קורה. עובר מזכר לנקבה, מנקבה לזכר ועוד פעם. עד שלוש פעמים בסדר, אחר כך כבר לא. אם זה נכון, אז זה נותן תקווה לנזירות. אתם זוכרים? הנזירות, הן לא יכולות לקבל הסמכה מלאה אצל הטיבטים, נכון? ועד פעמיים להחליף מין בסדר! אז כל מה שצריך זה שיבואו 12 נזירים מלאים מלאי חמלה, יחליפו את מינם לנשים ואז הם באופן אוטומטי הופכים לנזירות מלאות, יסמיכו את הדור הבא של נזירות ויחליפו חזרה, אם הם עדיין רוצים. זה לא אני הצעת. גשה מייקל היה לו את הרעיון המבריק. עוד לא היו קופצים על הרעיון.

5. הדרך החמישית – לגדוע את שורש החסד, והיא חשובה לנו, נקראת

དགེ་རྩ་ཆད།

Getsa Che

וכרגיל זה קיצורים. זה הכל הברות, חצאי מלים. *Ge* – זה קיצור של *Gewa*, ו-*Gewa* – זה חסד. *Tsa* – זה קיצור של *Tsawa*, ו-*Tsawa* – זה שורש. *Che* – פירושו לגדוע. אז לגדוע את שורש החסד.

מי שגודע את שורש החסד מאבד את נדריו.

מה זה שורש החסד, קודם כל?

זה כל החסד שצברנו עידינים מלשמור נדרים, מלעשות טוב, מתפילות, ממה שעשינו בעבר. זה הכל נצבר. כי הקארמה ישנה.

איך גודעים את שורש החסד? בקורסים אחרים קצת הזכרנו את זה. להתפרץ בכעס על בודהיסטווה – גודע את שורש כל החסד.⁴

השורש שלה נגדע. את הכל אנחנו מאבדים, כשאנחנו למשל מתפרצים בכעס על בודהיסטווה. אנחנו פוגעים במישהו שהוא מאוד קדוש. אם אנחנו אפילו מנסים לעכור את שלוות נפשם, אנחנו מאבדים את שורש החסד.

ואז נשאלת השאלה כמובן, אז איך נדע מי בודהיסטווה, שנדע לא להתפרץ עליהם? כן. אז התשובה של הלאמות זה שאת לא יכולה לדעת. אין להם שום צבע עיניים או אורך אף, אין להם שום אינדיקציות חיצוניות. אז בקלות אפשר לגדוע את שורש החסד. בקלות.

במיוחד צריך להקפיד על היחס למורים שלנו

אם הולכים ומשמיצים לאמות,
אם את הלאמה שלכם אתם משמיצים -
גדעתם את שורש החסד.

למה זה כל כך חמור? זה יכול להישמע כאילו שהלאמות המציאו את זה כדי שאנשים יכבדו אותם, כאילו אינטרס אישי. ככה זה יכול להישמע, אז אולי חשוב להגיד על זה מילה.

כי מאיפה בא לאמה?

אם נכון שהדברים ריקים, אם נכון שהכל ריק, אז כל מה שמופיע בעולם שלי זה השלכה שלי שבאה מהקארמה שלי.

הרבה עידינים עשיתי הרבה טוב כדי שאהיה מסוגלת להשליך לאמה שיגיד דברים שאני אשמע אותם כדברי חוכמה.

בעבר סיפרתי לכם את הדוגמא עם השטיח אצל אותו שכן שהיה לי, פרופסור במחלקה שבה עבדתי. הוא גר ברחוב שלי וגם עבדנו באותה מחלקה בטכניון, ויום אחד חלמתי שאני מבקרת בדירה שלו ויש שמה שטיח נפלא על הקיר שלו תלוי. ואני זוכרת עד עכשיו איך התפעמתי מהשטיח הזה עם כל הפרטים שלו והצבעים והצורות ומה לא, עד שהתעוררתי מהחלום ואמרתי: 'איפה השטיח?' ואף פעם לא ראיתי כזה שטיח. אני בכלל לא ידעתי שיש לי כזה עניין בשטיחים, ולמה אצל הפרופסור? למה לא אצלי?

ולמה אני מספרת לכם את זה? כי זה איך שהמיינד שלנו עובד. אנחנו שמים את זה אצל מישהו אחר. הלאמה בא מאיתנו. אנחנו השלכנו אותו. אין שום מקום אחר שלאמה יכול לבוא, והמיינד שלנו, עד שאנחנו לא טהורים מספיק, אנחנו משליכים את זה החוצה, ובהדרגה בהדרגה ככל שנתרגל יותר, יותר ויותר נחזיר אלינו את התכונות האלה, נחזיר אלינו את התכונות של הלאמה. זה גם למה צריך כל כך להתמסר ולהיפתח ללאמה, כי ההשלכה הזאת הספציפית של לאמה שמלמד אותנו דרך להארה, באה מהחלק הכי טהור שבנו, שעוד לא לקחנו בעלות עליו. בינתיים השלכנו אותו החוצה. משמה זה בא.

⁴ דרך נוספת וחשובה לגדוע את שורש החסד - כאשר מתפתחת השקפה שגויה. ראה קורס 5.

אם אנחנו עכשיו את זה מגנים או משמיצים או מבזים או מעליבים או מבקרים, כל אחד מהדברים האלה, אפילו בצורה קלה, זה כמו לזרוק רעל לבאר שממנה אנחנו שותים. זה ההארה שלנו שהופיעה ככה.

ויפיעו פגמים אצל לאמות. לאמות מופיעים לנו כבני אדם, ובני אדם יש להם פגמים, אז

חשוב מאוד, כשאנחנו מבחינים בפגמים אצל הלאמות, באופן מודע לא להתמקד בהם. למה? מכיוון שאנחנו לא יכולים להגיע להארה בלי לאמה. אם נתחיל להתמקד בפגמים שלהם, הם יפסיקו לתפקד כלאמות בשבילנו.

אנחנו נוריד אותם. נשפיל אותם משמים לארץ. ואתם יכולים לעשות את זה, כי הם ריקים. כי

הם לא קדושים מצד עצמם. הם קדושים במידה שאתם מעניקים להם קדושה, ולכן החניך שרציני בדרכו, יעשה כל מאמץ להעניק קדושה ללאמה.

כי הכוח בא תמיד מהחניך. הלאמה, אין לו שום כוח מצד עצמו, כי הוא לא לאמה מצד עצמו.

החניך "ממנה" את הלאמה. החניך "שוכר" את הלאמה, והוא נותן לו את הכוח, על ידי ההתמסרות שלו.

ברגע שהוא מתחיל עכשיו למצוא פגמים ולהתמקד בהם, הוא מחליש מכוחו של הלאמה לעזור לו, ואז הוא נשאר חסר מורה, וזאת אחת הצורות שמורים נעלמים.

הקארמה שיהיה לנו מורים, היא מאוד מאוד נדירה ויקרה, וכשהם כבר הופיעו, אנחנו רוצים להעצים אותה כמה שאנחנו יכולים.

נורא קל לאבד מורים:

- או שהם מתים,
- או שהם עוברים לארץ אחרת,
- או שהם בכלל גרים בארץ אחרת ולא יכולים לעזור לי הרבה,
- או שאני מפסיקה לראות בהם לאמה.

זה בדרך כלל איך שהם נעלמים, וזה קורה כי אני לא הייתי ממושמעת מספיק עם המיינד שלי והאמנתי לפגמים האנושיים שלהם גם לא מצד עצמם. הם שיקוף של המיינד שלי. ו

ברגע שהקשר בין מורה וחניך הוא טוב, החניך מבין שכל פגם שמופיע הוא שיקוף של המיינד שלו, וזה כלי שדרכו המורה מאלף את המיינד של התלמיד, מאמן את המיינד של התלמיד.

התלמיד מבין: 'אם אני רואה את המורה מתנהג ככה, זה משהו שאני צריך לבער בזרם התודעה שלי', אחרת לא הייתי משליכה את זה על אותו הבן אדם שאני השלכתי שילמד אותי דהרמה או שילמד אותי את הדרך להארה. אני השלכתי אותם ככה. עכשיו אני שמה בהם פגם, אז סימן שהם משקפים לי את המכשול שיש לי בדרך להארה. ואומרים הלאמות:

'המדד לכמה אני קרובה להשלמת דרכי, זה עד כמה המורים מופיעים טהורים יותר בעיני וקרובים יותר להארה בעיני'.

אז תשאלו: 'האם המורה הזה מואר או לא מואר?' מי יענה לכם על זה? רק אתם, כי הוא לא מצד עצמו יותר מואר או פחות מואר. התשובה היא אצלכם לגמרי, והיא לגמרי פונקציה של החסד שלכם.

וכשהחסד גדול, המורה מופיע. איפה הוא היה כל הזמן? הוא כל הזמן היה לידכם, אבל לא יכולתם להבחין בו עד שהחסד לא היה.

אני במשך עשר שנים גרתי במרחק רבע שעה מהלאמה שלי ולא ידעתי על קיומו.

הוא היה עשר דקות ממני. עשר שנים עד שהגעתי אליו.

הייתי צריכה לצבור עוד חסד. הייתי צריכה לעבוד קשה כדי להבחין, ואז כבר אני עברתי לגור על ידו. אז כבר מכרנו את הבית היפה וקנינו בית פחות יפה להיות על ידו. זאת סיבה חמישית. בזה גמרנו את הסיבות הכלליות.

שלוש סיבות ספציפיות לאבד נדרים

סיבות ספציפיות - יש פה שלוש סיבות:

1. **אם מישהו קיבל נדרים של נזיר מלא, ואת זה אפשר לקבל רק בגיל עשרים ומעלה, והתברר שבזמן הטקס, שלא בידיעתו, הוא היה פחות מעשרים.** הוא באופן אוטומטי מאבד את הנדרים ואז הוא יצטרך לקחת אותם שוב. זה סיבה ראשונה.
2. **סיבה שנייה זה לנזירות - נזירה בשלב הביניים אוטומטית תאבד את הנדרים שלה אם היא מסכימה ליחסי מין עם גבר, גם אם לא קיימה. עצם ההסכמה - היא איבדה את הנדרים.**
3. **סיבה שלישית - זה מי שלקח נדרים ליום אחד. נגמר היום.**

מסתבר שאחרי שלושת אלה יש עוד שתי דרכים לאבד את הנדרים, ורק חלק מהאסכולות מדברות עליהם ואחרים לא מדברים עליהם. אני אגיד לכם את זה בשביל השכלה כללית.

4. **יש אסכולה שאומרת שאם נזיר עושה את אחת המפלות, מהחמורות ביותר, אז הוא מאבד את הנדרים.** וכאמור, קודם אמרנו שהם לא לגמרי מאבדים אבל הם ניזוקים באופן חמור ביותר, או משהו כזה. אז זה אסכולה אחת.
5. **יש אסכולה שאומרת: 'כשהדהרמה מתחילה להיעלם מן העולם, אז הנזירים מאבדים את הנדרים שלהם'.** דיברנו בקורס 6 על הנבואה של הבודה איך הדהרמה תיעלם מן העולם. היא בתהליך של היעלמות, ובקורס 8 תיארו את כל המחזורים של כל העידנים; מתי הדהרמה בעלייה, מתי היא בירידה. אז יש אסכולות שטוענות שכשהדהרמה בירידה - אז הנזירים מאבדים את הנדרים. אחרים מתנגדים ואומרים: 'אלה שכבר קיבלו, אז יש להם אותם, ואלה שעוד לא קיבלו, לא יכולים לקבל'. אז זה פלפול.

מהקהל: מה עם אנשים אנשים שלקחו נדרים ולקו באלצהיימר או בשיגעון?

המורה: כן. אז דיברנו על זה קצת אתמול. יש כל מיני יוצאים מן הכלל והיתרים וככה, בווינאיה. יש אלפים אלפים של עמודים של וינאיה. דנו בכל המקרים. אז קצת אתמול הזכרנו את השגעון הזמני. נגיד שמישהו נמצא באבל כבד ומפר נדרים בגלל זה, אז זה לא נחשב כעבירה.

מה הזרע הקארמי לאבד יכולת שכלית?

- **גאווה - נדרי הנזירות הם אנטי דוט לגאווה.**
- **והשקפה שגויה - אמונה שהיא מנוגדת לעקרונות שבהם עובד העולם.**

זה גורם לנו לאיבוד התבונה. אמונות לא נכונות וגאווה גורמים לנו לאיבוד התבונה, אז אם את שומרת היטב על הנדרים, לא תגיעי לשם.

המעלות של שמירת נדרי החופש

אין לנו הערכה עד כמה מרחיקות לכת התוצאות של הנדרים.
לא סתם זה כזה נושא חשוב והבודהה הקדיש לו חצי מהלימוד שלו.

החלק האחרון בשיעור מספר 6 זה המעלות של שמירת נדרי החופש, היתרונות של שמירת נדרי החופש:

1. יתרון מס' 1 – אתם מונעים מעצמכם נפילה למחוזות התחתונים.

ཅཀཔ་དེབ་ཤལ་མི།

nekap drebu hla mi

nekap – זמני, בטווח הקצר

Drebu – תוצאה

nekap drebu – תוצאה זמנית, בטווח הקצר

hla – אל

mi – אדם

אז בטווח הקצר התוצאה היא של לידה כאל או כאדם.

המעלות של שמירת נדרי החופש, אם אתם שומרים עליהם היטב, לוקחים אותם ושומרים עליהם - זה מונע בגלגול הבא נפילה למחוזות התחתונים; לגיהנום, לרוחות הרעבות ולבעלי החיים. זה מבטיח אתכם מנפילה אם לקחתם ושמרתם היטב.

עשרת כללי החופש, אם תשמרי עליהם היטב,
ימנעו אותך מנפילה.

מהקהל: הלא כל יום אני שש פעמים לפחות מְפַרָה אותם?

המורה: כן, אז את מתאמנת כל פעם להפּר פחות. את שומרת את היומן. את עושה ווידי כשאת מְפַרָה.

מהקהל: ואת תלמדי אותנו איך לעשות טיהור.

המורה: כן.

מהקהל: עשרת כללי החופש זה למעשה אותו הדבר [כמו נדרי החופש]?

המורה: לא. זה לא אותו הדבר. כל מה שאנחנו מדברים בוֹינַאיה, זה נדרי החופש. זה פרטימוקשה; גם של הנזירים וגם של הלא נזירים. כל מה שדיברנו בקורס הזה חוץ מהיוצא מן הכלל שדיברתי על [נדרי] המהיינה קצת, כל השאר זה נדרי חופש, ויש סוגים שונים של נדרי חופש. איזה סוג שלא תיקחי, אם תשמרי עליו היטב, לאורך זמן, הוא יציל אותך מנפילה.

מהקהל: הסברת אני חושבת שאם נשמור טוב על נדרים, לא נגיע למצב של אלצהיימר, למשל?

המורה: [עם התרגול] היכולת השכלית היא רק מתגברת. אם את פוגשת את הלאמות הגדולים, הם מבהיקים. השכל שלהם מבהיק. הלאמה שלי בגיל שמונים וארבע זכר בעל-פה את כל הספרים שהוא למד בנעוריו.

מהקהל: זה נכון גם לגבי כל מיני מחלות אחרות? את הזכרת קודם למשל את הלאמה הגדול שלך?

המורה: הגוף, במידה שהוא מתבלה ומזדקן, הוא בא מסיבות קארמיות לא טהורות.

העובדה שנולדנו כבני אדם, ועוד לא מוארים ואין לנו גוף של מלאך כרגע, מעידה על כך שאנחנו נושאים איתנו הרבה מאוד קארמות לא טהורות. הגוף שלנו מעיד על כך שהוא לא טהור. אבל יש בו צנרת שאפשר לטהר אותה.

יש בו את הערוצים שאפשר לטהר אותם, ויש קשר הדוק בין מצב הערוצים שלי והמחשבות שלי. ולכן וינאיה למשל - למרות שהם בכלל לא מדברים בשפה של ערוצים, עצם זה שהם מטהרים את המיינד דרך הנדריים, הם מטהרים את הערוצים שלהם.

מהקהל: אז למה הוא חלה?

תשובה: את מדברת על קן רינפוצ'ה, למה הוא חלה?

יש כל מיני דרכים לעבור לעולם המלאכים, ואנשים שונים בוחרים דרכים שונות, לפי מה שמשרת את היצורים יותר טוב. יש דרכים לעזוב את הגוף לגמרי. יש דרכים לקחת את הגוף, עם הגוף, והוא בוחר את הדרך שתביא הכי הרבה ברכה להכי הרבה יצורים.

מהקהל: בזה שהוא חלה?

המורה: גם בזה, או כל דבר. אין שום פסיק בישות שלו שהוא לא בשבילך. שום פסיק. זה קשה לנו להאמין. באנגלית יש ביטוי, אומרים: 'Put it on the shelf'.

אם זה כרגע משהו שלא מסתדר לך, שימי את זה על המדף. יום אחד תביני. אל תשפטי את זה. אל תבקרי את זה. תשימי את זה בצד רגע. תמשיכי עם מה שאת כן מבינה. לאט לאט, יום אחד זה יתברר לך לגמרי. זה יהיה לך ברור כשמש.

אז אמרנו שתי מעלות: אחת - זה למנוע נפילה למחוזות התחתונים.

2. המעלה השנייה, והיא הרבה יותר חשובה - זה המטרה האולטימטיבית שנשיג את אחת משלוש ההארות, כתוב.

ཇང་ཚུབ་གསུམ།

jangchub sum

שלושת סוגי ההארה.

שלושת סוגי ההארה

מה זה 'שלושת סוגי ההארה'? זה יופיע בספרות הבודהיסטית הרבה, אז כדאי שתדעו.

'שלושת סוגי ההארה' – יש מה שנקרא:

1. הארה של 'המאזינים'.

2. הארה של 'הבודהות שהגיעו בעצמם'.

3. והארה המלאה של המהיינה.

שני הסוגים הראשונים של הארה שזה 'המאזינים' ו'הבודהות שהגיעו בעצמם', זה ניירוונה - זה להגיע לניירוונה שהיא הרבה פחות מהארה מלאה.

הסוג השלישי – זה אותה הארה שבה אנחנו בודהה לכל דבר, ומסוגלים לעזור לכל היצורים, ויש לנו ידע-כל ואנחנו יודעים מה הם צריכים ועושים את זה.

פשר השם – 'תמצית האוקיינוס של הווינאיה'

הנושא אחרון. הכתב שלנו נקרא: 'תמצית האוקיינוס של הווינאיה'. למה?
אז נגולצ'ו דהרמבהדרה מסביר למה השם 'תמצית האוקיינוס של הווינאיה'?

• אז למה 'אוקיינוס'?

בגלל שהווינאיה היא כל כך נרחבת ומסועפת ויש בה כל כך הרבה פרטים ונדרים ויוצאים מן הכלל וסוגיות וכך הלאה. יש להם, אני חושבת, הוא אמר, 16,000 עמודים בחריטה על עץ או משהו כזה. כמות עצומה של חומר, ויש מעט מאוד אנשים היום בעולם שיודעים היטב וינאיה. קן רינפוצ'ה היה אחד מהם, אבל זה הקטע שבו הוא לא שיתף אותנו כי לא היינו נזירים. בקיצור, זה כמו אוקיינוס.

• ומה זה 'תמצית האוקיינוס'?

אתם זוכרים, דיברנו אתמול על הפנינה שממלאת את כל מבוקשך? זו אותה מרגלית מיוחדת שמשפשים אותה ומנקים אותה וככה, ואז היא נותנת את כל מבוקשך.

התמצית זה הנדרים.
הם יגשימו את כל משאלותיך

והרבה יותר ממה שאתה יכול לשאול, כי אתה אפילו לא יודע מה לשאול, כי אתה לא יודע מה זה הארה. והם יגשימו גם את זה.

אז זה הפירוש של נגולצ'ו דהרמה בהדרה לשם שבחר ג'ה צונגקה לספר שלו.

ג'ה צונגקאפה, דרך אגב, נולד באזור דוקאם בטיבט, הידוע כ"רמות צונגקה"; אלה מכונות כך על שם נהר הצונגקה

ཙང་ཆུ།

tsongchu

הזורם דרכן. וזה מקור השם של ג'ה צונגקאפה.

וזה מסיים את שיעור 6.

(מנדלה)